

ACC. N.R. 9850:1-10.

Landskap: Småland Upptecknat av: Christer Leijonhielm
Härad: Sunnerbo Adress:
Socken: Markaryd Berättat av: Gustaf Gustafsson
Uppteckningsår: 1945 Född år 1863 i Markaryd

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skogssnuvan	1
Hemslöjd av vävskedar	2
Vävning	3
Berättarens släkt	4
Mera om skogssnuvan	5
Maran	6
Berättarens uppfattning om vidskepelse o. sägner	7
Jättar o. jättekast	8
Troll	9
Goenisse	10

ACC. N:R M. 9850: /.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skogssnuvan.

Jag kommer ihåg två gamla, di var över nitti år och di bodue en halvmin härifrån. Di hade sett skogssnuvan, men hur de va, ja si det kommer jag rakt inte ihåg. Nu är di döa.

ACC. N:R M. 9850:2.

2
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Hemslöjd.

Jag gjorde vävskedar här, och de gjorde min far också. Det var många här som gjorde det. Di gick och sålde dom oppåt landet, och di gick både till Norge och Finland och Ryssland. Här var en di kallade han för Ryssagustaven, han var vist ända borte vid di där Uralbergen, di kallart. Han gifte sej med en gästgivaredoter därinnifrån. Di bodde här sen, å hon dog för ett par år sen. Jag var många gånger nere i Danmark och sålde vävskedar.

ACC. N:R M. 9850:3.

Vävning.

I Sverige där vävde di i varje hus men i Danmark, där var där bara en vävare i varje by ibland var di två. Å ibland var det ett par byar som hade en ihop.

3
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9850:4.

y
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Berättarens släkt.

Min far var vävskedmakare. Å han bodde i denna här stugan
Hans far var soldat, han var vid Kronobergarna. Var torpet
var det kommer jag inte ihåg.

Min morbror byggde detta här huset för nittisju år sen.
Han var urmakare. Men han var bonde också.

ACC. N:R M. 9850:5

5
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Botemedel mot skogsnuvan.

De skulle vränga kläderna, om skogssnuvan förvillade dem.
De skulle vränga både rocken å myssan, så kom di tillrätta igen. Hon brukade förvilla folk, så di gick alldeles åt motsatt håll mot vad de skulle. Det var skogssnuvan sa folk.

ACC. N:R M. 9850:6.

6

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Maran.

Maran kunde gå in genom lyckta dörrar, det var en
kvinna sa di.

ACC. N:R M. 9850:7.

7

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Berättarens upfattning om vidskepelse och sägner.

När di berättade sånt här så var det bara för att skrämma småbarn med och om di såg nått på kvällarna, så var det för di var mörkrädda eller var det dåligt folk som lurade dom.

ACC. N:R M. 9850:8.

8
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jättar och jättekast.

Jättarna kunde kasta stenar sa di. Det är en sten, den ligger i Hunneryd, den är så stor som detta här huset. Den sa di att jättarna hade kastat å skulle träffa kyrkan med. Men den nådde inte fram. När den slog i jorden så sprack den mitt itu. Det är som om den vore alldeles huggen, men det finns då ingen möjlighet att det skulle vara jättar, det är nog med den stenen som med alla andra stenar.

(Upptecknaren frågade om jättekvinnor:)

Nä, ja hörde ~~inte~~ allri talas om några jättekvinnor.

ACC. N:R M. 9850:9.

Om troll.

Trollena skulle vara i berg sa di. Trollena hade kreatur.

9
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9850:10.

10

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Goenissen.

Goenissen höll till i lagårn sae di. Han skulle ha gröt till julen. Av den bästa di hade skulle han ha. Och med smör i. Han var snäll mot dom om di bara var snälla mot honom, men han kunde bli retad.